

1785.

Z Hrušek.

Gajdošovská k tanci »Holáni«.*

Dosti mírně

Dyž já vi-dím ho-lá-ňa po u-li-ci í-ti; ja-ký on má

střa-pe-ček na svo-jěj če-pi-ci.

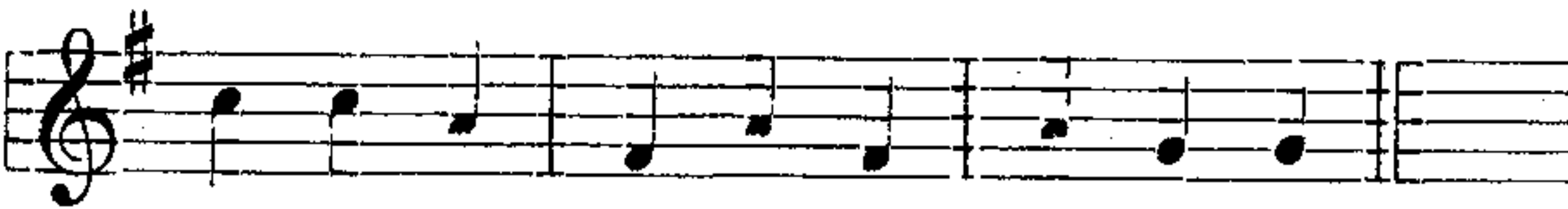
1786.

Z Dol. Lhoty.

»Rajdák«.

Volněji.

O-ko-lo mě-sí-ca ko-la sa dě-la-jú, ti Lhotčí

mlá-den-ci ti-sí-ců hle-da-jú.

Około měsíce,
koła sa dělajú,
ti Lhotčí mládenci
tisíců hledajú.

Hledajú, hledajú,
sami jich nemajú,
a z chudobných dívek
formy vybírajú.

1787.

Z Dol. Lhoty.

»Rajdovačka«.

Rychleji.

Po-sla-li ňa na ob-rú-čky, na-ře-zál sem hů-tek,

* Tanec »Huláň« tančí se polkovým tempem.

Vždy po ukončení jedné sloky otázka se uprostřed stojící tanečník, »huláň«: »Jaký já mám střapeček na svojěj čepici?« Po tom rychle vymění tanečníci tanečnice mezi sebou a tančí dále. Tu má »huláň« příležitost, uloviti některou z vyměňovaných tanečnic a své místo nahraditi opět zbylým tanečníkem, který pokaždé musí zaplatiti muzice.